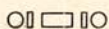

2.

Нощь.

Настъжли тишина. Нощта забули земята съ черното си покривало. Дърветата протѣгнаха чернитѣ си клони. Високо въ небесата трѣпнаха звѣздици свѣтли.

Уморенитѣ заспаха съ усмивка на уста.

3.

Злокобна нощь.

Бавно, надъ заспалата земя, се задвижиха чернитѣ крилѣ на гигантска птица.

Тѣ бавно порѣха нощната тъмнина и я носѣха надъ села и градове.

Черната птица отлетѣ, но далече още ехото отговаряше на нейното зловѣщо гракане.

Още не замлъкнало ехото и селото трепна.

Църковнитѣ камбани забиха. Гласа имъ далече се понеси по заспалитѣ долове.

— Има нѣщо, казваше сънливо пробудениятъ селякъ.

Раздадоха се пушечни гърмежи. Цѣлото село ечна.

Гласа на селскиятъ глашатай процѣпи въздуха. Той извѣсти, че се обявява *обща мобилизация*.

Женитѣ се закрѣстиха!... Тѣ отправяха молитви топли за своитѣ близки.

Ехото отговори нѣкъждѣ отдалече и спрѣ.

